

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nvclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica I. Post Trinitatem. Homo quidam erat diues, & in duebatur
purpura, & bysso, & epulabatur quotidie splendide. Luc. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](#)

DOMINICA I. POST TRI
NITATEM.

Homo quidam erat diues, & induebar-
tur purpura, & byssus, & epul-
batur quotidie splendide.

LUC. 16.

Deus, Leu. 1. precepit, ut Pontifex duos
hircos, ad osium Tabernaculi siste-
ret Domino; immolare alterum, alterum
peccatis populi, & imprecationibus onu-
stum ei sceret in desertum. Hic erat Epu-
lio, Lazarus ille.

Super quibus nos

- I. De noxiis diuitiarum.
- II. De Diuite purpuro.
- III. De Epulone.
- IV. Quales sint diuites erga Lazaros.
- V. De virtutis morte.

P A R S I.

De noxiis diuitiarum.

I. Lycurgus, Legislator Lacedemonio-
rum, rogatus ab his, qua maxime re-
ab inimicis tutores forent, ait. Si pauper-
tatem colueritis, diuitias ab eis exulantibus.
Ita Christianus ab dæmonibus tu-
tor, quo contentior paucis, ac suo. 1. Nā,
1. Tim. 6. Qui volunt diuitias fieri, incident in
laqueos diaboli. Et laqueos hos queritis fi-
lii Dei?

Possidetem
enecant. 2. Similes in hoc bombycibus, qui filii
se euiscerant, ac emedullant ductis, quo
mollem sibi lectulum apparent. At car-
cerem, & sepulchrum sibi struunt, in quo
moriatur. Ita structores diuitiarum, ho-
norum, ac voluptatum mundi.

In peccatiū
ducunt. 3. Nemroth. Gē. 12. Babylam extruens,
non verebatur consecuturam confusio-
nem. Ita turrifex opum, ac dignitatum
babylonius. 4. Giezi, 4. Reg. 8. accipiens
munera ab Naaman, non putasset, sele-
pra puniendum. Ita multi persuadent si-

bi, se non agere fœnectorie, simoniacè,
sacrilege, auare, aut quoquo modo in-
juste.

II. Ergo technas disce Satanae; & fuge. *Liquescit.*

1. Eftis, qualis vxor Putipharis: Gen. 39.
primo solicitat, rogatq; ad scelus; dein
negantem pallio prendit, vt cogat, delu-
satur, & calumniatur. Ita tentator pal-
lio diuitiarum te perrahet, nirelicto il-
lo te in fugam dederis.

2. Alexander Magnus, ait *Plutar.* & Q.
Curt. cum Dario de summa regni p̄felia-
turus, visa optime instruta acie suorum,
simul & prolixas Macedonum barbas, a-
iebat iocatus: barbas abrasiſſe oportuit, ne an-
sam afferrent hosti. In pugnam paramur ab
Iesu. Quare ansam ne dæmoni affer-
amus ipsi diuitias, queis prensemur raptā-
diad necem.

3. Samsoni crines roboris sui: *Judic.* 16.

4. Absaloni sua formositatis cæsaries
auricomia. 2. *Reg.* 14. fuit exitio. Ita sua E-
puloni, sua dromoni in lecto, sua filio
prodigo, sua multas habenti posses-
siones Opulentia.

P A R S II.

De Diuite purpuro.

I. Historia facti, non parabola ficti hic *Abusus* ⁺
refertur. Ita S. Patres, Aug. Ambr. *pum.*
Chrys. Greg. Iren. Bern. Cum quo dico:
ab his columnis diff. ile auellor. Ratio. Quia
in parabolis propria ponit nomina insue-
tum. Hic diues abusu opum vertit opes
in tuum damnum. 1. Vtaranea succum
floris optimum in venenum pessimum.
At peccatum pessimo peius est. 2. Vt Is-
raelitæ Aegypto egressi, spolia secura ex-
portarunt Aegypti; at eas post maris ru-
bit transitum contulerunt in idoli. *Exod.*
38. Beneficium vertit eis in scandalum &
peccatum. Data in cultum Dei, transfeunt
opes ad cultum idoli. Vere & luxuria &
avaritia, &c. est idolorum seruitus, *Eph.* 3.

V 3. Cum

^{1.} Veneno-
sus est
^{2.} Idolola-
tricus est.

3. Tene-
brat
4. Remo-
nes à Deo.

3. Cū plena est luna, tunc tantū patitur eclypsim. Ita turgidi diuitijs, sunt inanes abgratiis, & obscurati peccatis. 4. Proinde uti quo plenior luna, eo remotior est à Sole; ita, quorum *arcæ flagellat opes*, eorum sunt corda remota Deo. Minima est illi cura de peccato redimendo elemosynis, qui angitū de opibus congerendis. Is doleret de male partis, qui male parere non definit? Talis hic diues.

*Exempla
luxus vi-
biuum.*

II. Quæ damnatae causa?: Quia indueratur purpura, & byssus. 2. Epulabatur quotidie splendide. 3. Lazarum negligebat. Quid futurum est Proteis, & Chamæleontibus nostris, qui in dies formam mutant & colorē vestitus? 1. Heliogabali Imper. tanta erat vefania, vt veste vna s' emel duntaxat vteretur, nec sepius vna muliere; vt quæ vñionibus calceos stiparet. Aonij Romanij Senatoris luxus tantus, vt Plinio teste, annulum gereret coronatorum quinque millibus estimatum. Similis hic diues byssus induitus. At hoc quam hodie etiā populare est? Nobile istud, esse turritas capite, calamistratas, mitellatas, fucatas, &c. Quæ deteriora diuite hoc; quia luxuriosæ sunt.

*At infeli-
tissimus.*

3. Dominici Syluij, Ducus Venet. vxor tanti luxus fuit, vt *Sabellicus*, & *Damianus* referunt, vt non nisi rore molli manus huaret, fuscinulis aureis vteretur in vescèdo, cubile odoribus exoticis sufficiobat famulæ. Morbo autem correpta tam ponticu m foetebat, vt deserta miserime expiraret. Quanto fuisse potius, imitata esse Christum vniuersi vestis gestatio ne, Apostolosq; nudipedes, & lacernosos?

PARS III.

De epulone.

*Luxus eō-
mūtorum
participia-
tus.*

I. Epulabatur splendide. O epulæ; quot malorum vomice 1. Vos Absalonis manus incæstuosi fratri Amnon sanguine lauatis. 2. Reg. 13. 2. Balthasar Regi,

ex Templi vasis pergræcanti, terrorem mortis prouocatis, mortemque ipsam. Dan. 5. 3. Herodis intentiam capitinis Baptilam dictatis. Marc. 6. 4. Iobum orbum liberis redditis: orbem fauore Dei & gratiâ.

II. Veteres à quanto luxu notantur infames? 1. *Lucullus* Imper. Rom. ait *Plut. ethnica*. Pompeio & Ciceroni, dedita opera venientibus ex improviso cœnam præbet decem millibus Carecolorum. Deditque prouerbio locum: *Loquitur, vt Cato. viii* ut *Lucullus*. 2. *Cleopatra* Aegypti Regina M. Antonio præbuit vnicō haustu gemmam colliquatam & estimatam centum millibus coronatorum: Et alteram auriculæ detractam addidisset, ni Antonius obstitisset: *Plut. in Ant.* 3. Eius medicus forte culinam ingressus vidit octo ipsos a pros vastos in verub' torri præter obsonia cætera plurima. Sciscitanti, ecquæ ad Reginam diuertissent? cocus ait: Nemo præter Antonium. 4. *Vitellius* frater in cœnam dedit aduentitiam pisciū duō millia: auium septem millia: dicens, aue *Cesarem*, aut parcum esse oportet. Ita *Suet. in Vitell. c. 13. 5. Heliogabali* vna cœna sibi iusfit apponi sexcenta capita struthionum. Sic *Ael. Lamp. 6. Athenæus lib. 12.* prodit *Sybaritam* venatoribus mille, milleque coquisi, stipatum ad amasæ ades inuisisse. Hoccine epulari splendide?

O diues, diunes, non omni tempore viues.

PARS IV.

Quales sunt diutes in Lazaro.

I. Erat quidam medicus. Ad huius ulcera Diuitiæ cœcutit diues: ad clamorem obscurum immisit, descit: ad miseriam indurescit. 1. Detinunt lice t cœli: nil tamen rupes perceluntur: Talis hic diues. 2. Talis Nabal. 2. Reg. 25. Dauidi, quamuis optime de se merito negauit cibaria. Perifset: ni vxor sapientia prouidisset. Quothodie ingratit Naba-

Nabales? quibus in hoc deserto Dei seruis multa precibus ac meritis: & non est qui recogiteret. Vx!

Lapidei.

3. Plinius lib. 2. refert, fluuium esse, in quæ arbores aut plantæ coniectæ mox lapides cant. Talis vorago & oceanus diuiriatur est hic epulo: apud quem lapides sunt omnia, ut nil seruiat cuique pauperum.

Infructuosi.

4. Ut arbores, quæ in præruptis stant locis, & inaccessis fructus efferunt feris solum avibus. Ita diuites cum stent in præcipitiis superbis, opum eius fructus cedunt coruis orci. Nec enim accessus est pauperibus.

Afflictiorū

confitatio.

II. Canes lingeant. Cane peior & angue diues est epulo. At si de Lazare, ut Iob in sterquilinio conide omnia tibi duplo redentur. 2. Sustine pauxillum afflante Mardochæ: erit, cum superb. Aman in malam crucem abibit: tu in gloriam. Eſth. 6. 3. Consolare Daniel, c. 6. in lacu leonum posite: Abacuc, te pascet, te Rex educet, ac vindicabit.

4. Spera Elia, 3 Reg. 19. fugitans Iezabelis: te famelicum vel corui, vel Angeli pascet, ducent; ac reducent. 5. Age David; et si mensa Saulis exclusus, in deserto vagus, anceps vitæ, morti deditus: fide, dabit his meliora Deus. 8 Tuque Lazare. Ps. 34. Iacta super Dominum curam tuā, & ipse enutriet.

PARS V.

De vtriusq; morte.

Mors par.

I. **F**atidum est, ut moreretur mēdicus: & diues, Nimirum, ut Hor. l. i. Ode 4.

Pallida mors aequo pulsat pede.

Pauperum tabernas, Regumq; turres:
Nam vt sidera, in Oriente orta, post milie cursus ac recursus, demum in Occidente occidunt omnia; ita vno progressi ortu, occursum paro occasu, Sed nō evētu pari Nā. is in sinu Abrahæ: Epulo inferno cōditur: Heu qualis sepulcro hoc?

1. Ita Apoc. 12. visæ mulieres duæ: Altera inops in sacco: altero in byfso, & auro, cui Reges ministrabant. At continuo subuertitur hæc sententia, qua fertur Apol. 15. Quantū gloriificauit se, & fuit in delicijs; tantum date illi tormentū. Ita exiuitur sacco, induitur regis, coronatur aurea.

Sors diſpar.

2. Ita Nabuchodonosoræ arbor, Dan.

4. (sub qua bestie habitabant, & pascebantur, non homines) excisa perit. 3. Ita Dagon Idolum corruit communatum; sicut Epulo hic.

II. At Lazarus. 1. est arca, anteq; corruit Hictunis. Dagon: In qua erat Mannapatentia, Vir- nos, ibi cæ- ga tribulationis; Legis tabularum ob- soluciones seruatio. Tales in hac valle lacrymarum, qui possunt dicere, Ps. 43. Humiliasti nos in loco afflictionis, qui hic mundus est. 2. Sieue, 3. R. g. 9. in monte Libano lapides secti- prabantur sic, ut in loco Templi tantum componerentur, neq; vel i&us malei au- directur; ita expolimur hic, in monte hoc faxoso mundi, afflictionibus, & in tem- ple gloriae construimus sine strepitu vel iactus vlliis.

DOMINICA II. POST TRI-
NITATEM.

Homo quidam fecit cenam magnam.

Luc. 14.

A ssuerus Eſth. 11. 120. prouinciarum, ac Persiq; Rex, anno tertio regni opti- matibus epulum parauit lautissimum. I- ta. Ita anno 3. prædicationis suæ IESVS orbem inuitauit ad epulas beatitudinis.

De hoc nos

- I. Detestabile ingratitudinis vitium esse.
- II. Cenacur magna.
- III. De vito excusationis.
- IV. De emptore boum.
- V. De vxorato.

V. 2

PARS